

Wszystkie wymienione kategorie blankietów wekslowych mają wymiar 28×11,5 cm.

Rysunek blankietów wekslowych kategorii №№ 26, 27 i 28 (wymiar 9,8×3,5 cm.) przedstawia kompozycję giloszową. W górnym kole umieszczono ustawowego orła białego, w dolnym cyfrę „_____” (300.000, 1.500.000, 3.000.000 mk. p.) i napis „Marek polskich”.

Pośrodku na brązowym tle widnieje napis „Opłata stemplowa” i cyfra „M_____M”. Po lewej stronie rysunku umieszczono tekst weksła pismem angielskim: „Cena _____ mk. p. Blankiet przy sumie weksła do _____ mk. p. z terminem dłuższym niż trzy miesiące, do _____ mk. p. z terminem trzy-miesięcznym”.

Cyfry zmieniają się zależnie od wielkości sumy i opłaty stemplowej.

Całość rysunku utrzymana w kolorze brązowo-oliwkowym.

Rysunek blankietów wekslowych kategorii №№ 29 i 30 (wymiar 9, 8×3, 5 cm.) przedstawia kompozycję giloszową. W górnym kole umieszczono ustawowego orła białego, w dolnym cyfrę „_____” (15.000.000, 30.000.000) i napis „Marek polskich”.

Pośrodku na zielonym tle widnieje napis „Opłata stemplowa” i cyfra „M_____M”.

Po lewej stronie rysunku umieszczono tekst weksła pismem angielskim: „Cena _____ mk. p. Blankiet przy sumie weksła do _____ mk. p. z terminem dłuższym niż trzy miesiące, do _____ mk. p. z terminem trzymiesięcznym”.

Cyfry zmieniają się zależnie od wielkości sumy i opłaty stemplowej.

Całość rysunku utrzymana w kolorze zielono-pomarańczowym.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

79.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 16 stycznia 1924 r.

w wykonaniu ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. o podatku giełdowym.

Na podstawie art. 17 i 30 ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. o podatku giełdowym (Dz. U. R. P. № 73, poz. 500) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustępy: pierwszy i czwarty § 21 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 lipca 1921 r. o wykonaniu ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. o podatku giełdowym na obszarze b. dzielnic: rosyjskiej i austriackiej (Dz. U. R. P. № 73, poz. 501), w brzmieniu, ustalonym w § 1 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1116), otrzymują brzmienie następujące:

Ustęp pierwszy: „Handlujący papierami wartościowymi (§ 10, ustęp pierwszy) mają po upływie każdego okresu półmiesięcznego, obejmującego czas

od dnia 1 do 15 włącznie względnie czas od dnia 16 do końca miesiąca, dokonać podsumowania kolumny 10 rejestru (załącznik № 1 do § 10). Pośrednicy mają po upływie każdego miesiąca dokonać podsumowania tej kolumny księgi maklerskiej, która jest przeznaczona dla podatku giełdowego (§ 17 punkt 5 rozporządzenia z dnia 20 kwietnia 1923 r., Dz. U. R. P. № 53, poz. 372)”.

Ustęp czwarty: „Pośrednik ma uiścić podatek za każdy miesiąc najpóźniej do dnia 15 miesiąca następnego”.

§ 2. § 21 rozporządzenia z dnia 11 lipca 1921 r., w brzmieniu, ustalonym w § 1 rozporządzenia niniejszego, będzie stosowany również na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego (§ 2 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r., Dz. U. R. P. № 134, poz. 1116).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

80.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 stycznia 1924 r.

w przedmiocie ustalenia rabatu handlowego dla sprzedawców wyrobów tytoniowych.

Na mocy ustawy o monopolu tytoniowym z dn. 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) oraz w uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 42, poz. 285) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w rozporządzeniu z dnia 27 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 593) rabat handlowy ustala się od wszystkich wyrobów tytoniowych z wyjątkiem cygar i cygaretek fabryk prywatnych na 18% ceny detalicznej sprzedaży dla hurtowników i na 12% ceny detalicznej sprzedaży dla detalistów.

§ 2. Od cygar i cygaretek wyrobu prywatnych fabryk wolno przedsiębiorcom prywatnych fabryk udzielać sprzedawcom wyższego rabatu, który jednak w żadnym wypadku nie może przekraczać 22% ceny detalicznej sprzedaży dla hurtowników i 17% ceny detalicznej sprzedaży dla detalistów.

§ 3. Pod postanowienia §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia nie podpadają „domowe sprzedaże wyrobów tytoniowych” (§ 6 ustęp 1 rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r., Dz. U. R. P. № 42, poz. 285), które otrzymywać będą z hurtowni tytoniowych papierosy i cygara za 8% rabatem.

§ 4. Władze skarbowe i organy kontrolne w prywatnych fabrykach obowiązane są sprawdzać w terminach, co miesiąc w rachunkach prywatnych fabryk, czy postanowienia niniejszego rozporządzenia są ściśle przestrzegane.

W wypadku skonstatowania, że przedsiębiorca prywatnej fabryki sprzedał wyroby tytoniowe za wyższym rabatem, winne będą kompetentne władze skarbowe natychmiast donosić o tem Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

81.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 stycznia 1924 r.

w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się:

§ 1. Dla ustalenia wysokości stawek, przewidzianych w taryfie, załączonej do art. 1 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296), jakoteż w art. 2, 3, 5, 6, 8 i 9 tejże ustawy na czas od 1 lutego 1924 r. przyjmuje się stosunek przeciętnej wartości franka złotego z czasu od dnia 1 do 7 stycznia 1924 r. do przeciętnej wartości franka złotego w pierwszych trzech miesiącach 1923 r.

Stosunek ten wyraża się cyfrą $\frac{1,282.857}{7.121} = 180,1$.

§ 2. Wskutek ustalenia powyższego stosunku w sposób wyżej podany (§ 1) ulegają stawki opłat stemplowych od podań, załączników i świadectw urzędowych oraz inne stawki, wymienione w § 2 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1113), odpowiedniej podwyższe z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1924 r.

W szczególności:

a) taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych otrzymuje brzmienie, podane w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Część pierwsza i druga tej taryfy ma zastosowanie do podań i załączników, wniesionych po dniu 31 stycznia 1924 r. Natomiast do podań, wniesionych przed dn. 1 lutego 1924 r. choćby do tego dnia niezatwierdzonych, stosowana będzie taryfa, która obowiązywała w dniu wniesienia podania, nawet w tym przypadku, gdy podanie wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeśli opłatę uiszczono niedostatecznie.

Część trzecia tej taryfy ma zastosowanie do świadectw, których data nie jest wcześniejsza niż 1 lutego 1924 r., oraz do odpisów i wyciągów, sporządzonych przez urząd a niezaopatrzonych w zaświadczenie zgodności z pierwopisem, które wydane zostały po dniu 31 stycznia 1924 r.;

b) opłatę stemplową od pełnomocnictw, wymienioną w art. 2, ustępie pierwszym, powołanej ustawy

z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296), względnie w § 1, ustępie pierwszym rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 299), zmienia się z kwoty 1.400.000 mk. na kwotę 2.700.000 mk.; opłatę zaś od pełnomocnictw, wymienionych w art. 2, ustępie 2, powołanej ustawy (względnie w § 1, ustępie drugim powołanego rozporządzenia), podwyższa się z kwoty 470.000 mk. na kwotę 900.000 mk.;

c) opłaty stemplowe od dokumentów przewozowych, wymienione w art. 5 i 6 powołanej ustawy (względnie w §§ 1, 2 i 5 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 24 kwietnia 1923 r., Dz. U. R. P. 44, poz. 300), oraz grzywny, wymienione w § 10 powołanego rozporządzenia, zmienia się w sposób następujący:

1) opłaty od kolejowych listów przewozowych: co do przesyłek całowagonowych z kwoty 940.000 mk. na kwotę 1.800.000 mk.;

co do przesyłek półwagonowych z kwoty 470.000 mk. na kwotę 900.000 mk.;

co do przesyłek pojedynczych z kwoty 50.000 mk. na kwotę 90.000 mk.;

2) opłaty od kolejowych kwitów bagażowych z kwoty 50.000 mk. na kwotę 90.000 mk.;

3) opłaty od dokumentów przewozowych poza przewozem kolejowym:

od listu przewozowego z kwoty 100.000 mk. na kwotę 180.000 mk.;

od kwitu bagażowego z kwoty 50.000 mk. na kwotę 90.000 mk.;

4) najwyższy wymiar grzywien z kwoty 140.000.000 marek na kwotę 270.000.000 marek;

d) opłatę stemplową od pełnych wyciągów z ksiąg metrykalnych, wymienioną w art. 3 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 280.000 mk. na kwotę 540.000 mk.;

e) stałe opłaty stemplowe, wymienione w art. 8 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 140.000 mk. na kwotę 270.000 mk.;

f) wyrażony sumą stałą najwyższy wymiar kar pieniężnych, wymieniony w art. 9 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 140.000.000 marek na kwotę 270.000.000 mk.;

g) opłatę za pokwitowanie z przyjęcia podania, wymienioną w § 13 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 298), zmienia się z kwoty 140.000 mk. na kwotę 270.000 mk.

§ 3. Dla ustalenia wysokości opłaty od czeków (art. 17 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli, Dz. U. R. P. z r. 1922 № 38, poz. 313, w brzmieniu, ustalonym ustawą z dnia 24 marca 1922 r., Dz. U. R. P. № 38, poz. 314), przyjmuje się stosunek przeciętnej wartości franka złotego z czasu od dnia 1 do 7 stycznia 1924 r. do przeciętnej wartości franka złotego z miesięcy: lutego, marca i kwietnia 1922 r., z którego wynika mnożnik 1680,6, wskutek tego stawka opłaty stemplowej od czeków wynosić będzie począwszy od dnia 1 lutego 1924 r. po zaokrągleniu kwotę 10.000 mk.